

**การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า / เด็กเลื้อย
ของนักศึกษาหญิง แบบเชิงรุก
THE PROACTIVE MANAGEMENT FOR
MISTRESS BEHAVIOR SOLUTION OF THE COLLEGE GIRLS.***

เกวลี เตรียมแจ่มอรุณ **

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อยของนักศึกษาหญิงนำสู่การเกิดปรากฏการณ์ รวมทั้งการศึกษาหาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์ โดยการใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงคือนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อย ศึกษาอยู่สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐหรือภาคเอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 10 ราย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม / ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 6 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อยของนักศึกษาหญิง คือ ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว

ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพพ่อแม่ การเลี้ยงดู บุคลิกภาพ อุปนิสัย รายได้และการพักอาศัยระหว่างศึกษา ปัจจัยด้านประสบการณ์ความรักและการแต่งงาน ปัจจัยด้านผลประโยชน์ต่างตอบแทน ส่วนสาเหตุสำคัญที่ชักนำเข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเลื้อย ได้แก่ การขยี้ถิ่น อิทธิพลกลุ่มเพื่อนและการคบเพื่อน เช่น เพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลื้อย ความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง อาชีพที่หารายได้เสริมพิเศษ การสร้างกระแสความนิยมในกลุ่มสังคม ต้องการความรักความอบอุ่นที่พึงพิงพึงทางใจ และความรัก ความผูกพันทางอารมณ์ ส่วนวิถีหรือขบวนการที่นำสู่วงการนี้ คือ การผ่านระบบการจัดการของตัวกลาง เช่น เพื่อนเด็กป่า/เด็กเลื้อย และเพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นนายหน้าเป็นผู้ชักนำ และการติดต่อโดยตรง ในส่วนของการศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อย มีดังนี้ 1. มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีคุณภาพ ยั่งยืน ได้แก่ การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรม

* นิตินิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 4 ศูนย์การศึกษาธนบุรี วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

สังคม 2. การมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงอายุ โดยการขับเคลื่อนด้านองค์ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการด้วยการสร้างหลักสูตรภาคบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ครอบครัวยุคใหม่และการพัฒนาครอบครัวที่ดี 3. มีการเปิดพื้นที่ให้โอกาสเด็กเยาวชนได้แสดงออกต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม 4. การปฏิรูประบบสื่อให้มีส่วนแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง

คำสำคัญ: พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียแบบเชิงรุก

Abstract

This study of THE PROACTIVE MANAGEMENT FOR MISTRESS BEHAVIOR SOLUTION OF THE COLLEGE GIRLS has two main objectives: to study factors and reasons leading to mistress behavior of college girls, and to propose solutions to the problems. The study employs qualitative methodology by in-depth interview. Key informants were selected based on purposive sampling. They included ten college girls with mistress behavior, studying at public or private universities in Bangkok and the suburbs, as well as six stakeholders. The information obtained was analyzed using content analysis.

The study revealed that factors relevant to the establishment of the mistress behavior of the college girls were family background, i.e. financial status, parent status, raising methods, personality, trait, income, and accommodations

during college studies; love and marriage experience; and mutually reciprocal factors. The main reasons that brought these girls to conduct conduct such mistress behavior included migration, friend circles, curiosity to gain life experience, middlemen, well-paid part-time job, fashions, desire for love and psychological dependence, as well as love and emotional tie. Methods or processes to enter this field were through a middleman and by direct contact. As for the solutions to counter mistress behavior of college girls' problem, the basis of balanced and sustainable life development should be established. That is, 1.to build mental, cultural and social immunity. Moreover, human resources of all ages should be developed through knowledge transferring and practical seminars. 2. This can be done by developing Ministry of Education's compulsory subjects regarding family studies and sexual equality. 3.Young citizens should be given an opportunity to be actively involved in social development. 4. Media reform should be taken place so that the media seriously help solve social problems.

บทนำ

ภายใต้สภาวะสังคมพลวัตที่ถูกละเลยโดยระบบการบริโภควัตถุนิยม เด็ก เยาวชน (อุปทาน) ภาคการศึกษาถูกชักจูงเข้าสู่การค้าบริการทางเพศมากขึ้นซึ่งระบบตัวกลางผู้จัดหาได้มีการพัฒนารูปแบบวิธีการที่ซับซ้อนเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายการปราบปรามการค้าบริการทางเพศ โดยการใช้

สิ่งเร้าเชิงจิตทางสังคมหลอกล่อเข้ามา (ศิริพร สะโครบานค และคณะ, 2546, หน้า ข - ค.) ซึ่งหนึ่งในรูปแบบนั้น คือการมีพฤติกรรมค่าบริการทางเพศ ที่เรียกว่า เด็กเสี้ยเลี้ยง หรือ เด็กป่า/เด็กเสี้ย (อมรวิษณุ นาครพรรพ และ น.ส.จุฬารัตน์ มาเสถียรพงศ์, 2550.) มีลักษณะเพื่อนคุ้นอนกึ่งสถานภาพเมียข้อย เมียเก็บแบบประจำบุคคล โดยพบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา มีนักศึกษาหญิงที่ค่าบริการทางเพศแบบแอบแฝงหันเหเข้าสู่การเป็นเมียเก็บหรือเด็กป่า/เด็กเสี้ยมากขึ้น อันเป็นผลมาจากมาตรการจับกุมของเจ้าหน้าที่รัฐเรื่องโสเภณีเด็ก รวมถึงความเข้มงวดของนโยบายจัดระเบียบสังคม (ฮอดนิวส์, ออนไลน์, 2545, 13 ธันวาคม) นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงที่ครอบครัวประสบปัญหาทางเศรษฐกิจจากภาวะวิกฤติต้มยำกุ้ง พ.ศ. 2540 ต้องการแบ่งเบาภาระช่วยเหลือครอบครัวด้วยการทำ งานอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สวานิ่งดริงค์ สาวเชียร์เบียร์ ตามสถานบันเทิงหรูของกรุงเทพมหานคร ทำให้ได้มีโอกาสพบกลุ่มป่า/เสี้ยที่เข้ามาหาความสำราญ หลายรายได้รับการติดต่อเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเสี้ยหรือเด็กเสี้ยเลี้ยง (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชติ ปิยะदानนท์, 2544)

ปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิง ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนได้มีการขยายขอบข่ายปัญหาสู่สังคมในระดับกลุ่มคนอย่างมีนัยสำคัญ มีการจัดการรวมตัวเป็นกลุ่มก่อนแฝงอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน สร้างผลกระทบด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ต่อสถาบันต่างๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับปัญหา โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ดังข่าวที่ปรากฏ

ตามสื่อสารมวลชน พ.ศ. 2550 (มติชนรายสัปดาห์, 2550, หน้า 13) ซึ่งสภาพปัญหาเสมือนคลื่นใต้น้ำทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้ จึงประสงค์ที่จะศึกษาหาข้อเท็จจริงการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิงมีปัจจัยและสาเหตุอะไรเป็นองค์ประกอบ รวมถึงการสรรหาข้อเสนอแนะแนวทาง การจัดการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก ด้วยการรวบรวมความคิดเห็นของบุคคลที่อยู่ในบริบทแวดล้อมสังคมเดียวกัน คือ ผู้มีส่วนได้เสียในสังคมและ ผู้เกี่ยวข้อง กับปัญหา เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการปัญหาฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัย และสาเหตุสำคัญ การเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิง นำสู่ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ย ของนักศึกษาหญิง
2. ศึกษาหาข้อเสนอแนะแนวทาง การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำองค์ความรู้เกี่ยวกับการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรม เด็กป่า/ เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิง พร้อมปัจจัยและสาเหตุที่มีบทบาทต่อการมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสี้ยทำการสรรหาข้อเสนอแนะแนวทางเลือกดำเนินการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหานักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสี้ยแบบเชิงรุก จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ในสังคม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลี้ย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้เป็นบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ ทรัพยากรมนุษย์และรัฐประศาสนศาสตร์เข้าด้วยกัน เพื่อใช้ทฤษฎีเป็นแผนที่นำทาง (roadmap) การศึกษาแบ่งวิธีการดำเนินวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

1) การทำความเข้าใจการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลี้ยหรือเด็กเลี้ยเลี้ยงของนักศึกษาหญิงด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการ พร้อมแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลี้ย จำนวน 10 ราย กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล ขอบเขตเนื้อหาประกอบด้วยปัจจัยภูมิหลังและสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ด้านความรักและการแต่งงาน ปัจจัยมูลเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเลี้ย วิธีทาง/ขบวนการที่นำเข้าสู่การสถานภาพเด็กป่า/เด็กเลี้ย ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับผลการเรียนระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเลี้ย การดำเนินชีวิตปัญหาอุปสรรค ระยะเวลาในการอยู่กับป่า/เลี้ย มุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเลี้ยในปัจจุบัน และอนาคต

2) การศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลี้ย ของนักศึกษาหญิง

แบบเชิงรุก เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ใช้วิธีการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างเป็นทางการด้วยแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ มีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมจำนวน 6 ท่าน ได้แก่ 1. นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ วิจัยด้านสังคมวิทยาและประชากร 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลปัญหาเด็กเยาวชนสตรีในสังคมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ 3. องค์กรอิสระที่ดูแลด้านผู้หญิงคือมูลนิธิเพื่อนหญิง 4. ผู้อำนวยการกลุ่มเฝ้าระวังกระทรวงวัฒนธรรม 5. ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) สำนักนายกรัฐมนตรี 6. ผู้ปกครองนักศึกษาหญิงที่ไม่ได้มีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเลี้ยกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาภาครัฐ เขตกรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้องกับปัญหา คือกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลี้ย ขาดคน

ขอบเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด พำนักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยมีขอบเขตระยะเวลาการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 13 เดือน โดยมีลำดับการดำเนินงานดังนี้

1. การจัดเตรียมหัวข้อเรื่องการศึกษาทางเอกสาร การสอบข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม ตั้งแต่เดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2551 รวมระยะเวลา 3 เดือน

2. การเข้าถึงแหล่งข้อมูลคนสำคัญคือนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลี้ย โดยใช้ขบวนการประสานงานแบบเครือข่ายด้วยวิธีการใช้ความ-

สัมพันธ์ส่วนบุคคลกับขบวนการหาเด็กให้นายบริษัทจัดหาพรตติ ข่างแตงหน้าประจำตัวนางแบบกลุ่มเพื่อนผู้ใหญ่ขอมูลคนสำคัญ โดยมีข้อตกลงร่วมกันระหว่างทีมงานที่ศึกษา เครือข่ายที่ประสานงาน รวมถึงผู้ใหญ่ขอมูลสำคัญและป่า/เลียของตน ด้วยการปิดความลับเป็นทอด ๆ ห้ามมิให้ผู้อื่นเข้าฟังการสัมภาษณ์ ห้ามถ่ายรูป สัมภาษณ์ในที่ลับตา โดยทุกครั้งที่สัมภาษณ์ขอมูลใดไม่ต้องการมีหลักฐานการบันทึกเสียง ขอให้อัจฉริยะลงในสมุดตามคำบอกเล่า กรณีที่ทีมงานศึกษาต้องการขอมูลเพื่อความสมบูรณ์เพิ่มเติมสามารถโทรศัพท์ถามได้ ระยะเวลาการเตรียมงานในส่วนนี้ตั้งแต่ เมษายน - มิถุนายน พ.ศ.2551 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากลำบากที่สุดของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมระยะเวลา 3 เดือน

3. การเก็บขอมูลรวบรวมขอมูลการสัมภาษณ์ภาคสนามนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลีย ระหว่างเดือนกรกฎาคม กันยายน พ.ศ. 2551 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน สำหรับผู้มีส่วนได้เสียในสังคมตั้งแต่ตุลาคม - พฤศจิกายน พ.ศ.2551 รวมระยะเวลา 2 เดือน พร้อมการลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของขอมูล

4. การวิเคราะห์ขอมูล อภิปรายผลและนำเสนอผลงานแบบเชิงพรรณนา รวมระยะเวลาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 และเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 2 เดือน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ขอมูล

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของขอมูล มีการตรวจสอบวิเคราะห์ขอมูลเป็นระยะระหว่างการเก็บรวบรวมขอมูล หาก

ส่วนใดไม่สมบูรณ์จะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม การตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของขอมูล โดยผู้ใหญ่ขอมูลคนสำคัญแต่ละบุคคล ถ้ามีส่วนใดไม่เหมาะสม ผู้ศึกษาจะนำมาปรับปรุงแก้ไข จนกว่าผู้ใหญ่ขอมูลสำคัญลงลายมือชื่อยืนยันรับรองความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของขอมูล

2. การวิเคราะห์ขอมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) เรียงตามวัตถุประสงค์จากการเก็บรวบรวมขอมูลภาคสนาม

3. การนำเสนอขอมูลรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

ข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลียของนักศึกษาหญิงเป็นประเด็นละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของผู้ใหญ่ขอมูลสำคัญ คือนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลีย ซึ่งมีอายุระหว่างวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องระมัดระวังตามกฎหมายเด็กเยาวชน ที่อาจจะเมิดสิทธิทางกฎหมายผู้วิจัยจึงปกปิดความลับของผู้ใหญ่ขอมูลสำคัญ โดยการไม่เปิดเผยชื่อ มีการเก็บเพิ่มขอมูลไว้เป็นอย่างดี และผ่านคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมจากวิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1. ปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลีย ของนักศึกษาหญิง นำสู่ปรากฏการณ์ ส่วนที่ 2. ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลียของ

นักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิง ของนักศึกษาหญิงนำสู่ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิงของนักศึกษาหญิง ผลการศึกษาวิจัยลักษณะนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 ราย พบว่า ทั้งหมดมาจากสายศิลปศาสตร โดยมีสัดส่วนที่มาของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดภาคเอกชน: ภาครัฐระบบปิด : สถาบันราชภัฏ คือ 6: 2: 2 สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร: เขตปริมณฑลมีสัดส่วน 7 : 3 ปัจจุบันมีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 -23 ปี ช่วงการเด็กป่า/เด็กเถิงครั้งแรกมีอายุเริ่มต้นน้อยที่สุด คือ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระบบการศึกษานอกโรงเรียน ตามด้วยอายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญปี และอายุ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ปี โดยช่วงอายุและปีที่เข้าวงการเด็กป่า/เด็กเถิง มากที่สุดคือ 19 ปี และ 20 ปี ในจำนวนที่เท่ากัน ระดับการศึกษาที่เข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเถิงมากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 และระดับมัธยมศึกษา ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนการผ่านประสบการณ์ชีวิตเด็กป่า/เด็กเถิงประมาณ 4: 6

ลักษณะข้อมูลป่า/เถิงของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ป่า/เถิงมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาหญิงประเภทอุปถัมภ์ เลี้ยงดู ในรูปแบบเพื่อนคู่นอนกึ่งสถานภาพเมียช้อย เมียเก็บ อาชีพของป่า/เถิงคือ นักธุรกิจระดับผู้บริหารและเจ้าของกิจการ มีจำนวนมากที่สุด มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ โดยช่วงอายุของป่า/เถิงอยู่ระหว่าง 40 - 65 ปี โดยช่วงอายุที่พบมากที่สุด

ระหว่าง 40 - 50 ปี สำหรับผลการศึกษาปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิง ของนักศึกษาหญิง มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านภูมิหลังของครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจ การเลี้ยงดู อุปนิสัย และการพักอาศัยระหว่างการศึกา ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด มีจำนวนน้อยที่อยู่ในเขตปริมณฑล ทุกรายย้ายจากถิ่นบ้านเดิมเข้ามาอยู่เพียงลำพัง หรืออยู่กับเพื่อนที่หอพัก บ้านพัก และ คอนโดมิเนียม เพื่อความสะดวกต่อการเดินทางมายังสถานศึกษา

1.1 ลักษณะของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวมีบุตรประมาณ 1-3 คน โดยลำดับบุตรที่เข้าสู่วงการเด็กป่า/เถิงมากที่สุดคือ บุตรคนสุดท้อง และบุตรคนเดียว รองลงมาคือ บุตรคนกลาง สัมพันธภาพพ่อแม่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ด้วยกัน มีเพียงส่วนน้อยที่พ่อแม่หย่าร้าง และมีแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเพียงลำพัง อาชีพของครอบครัวส่วนใหญ่คือ ธุรกิจส่วนตัว รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง และอาชีพราชการ ฐานะทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รองลงมาระดับยากจน และระดับปานกลาง รายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000 - 600,000 บาท

1.2 การเลี้ยงดู พบว่าครอบครัวเดี่ยวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ฐานะทางเศรษฐกิจดี โดยทั่วไปเลี้ยงดูแบบตามใจและประชาธิปไตย ส่งเสริมความสะดวกสบายด้านการบริโภค วัตถุนิยม ใช้สินค้านามราคาแพง การใช้จ่ายค่อนข้างฟุ่มเฟือย ส่งผลให้ตัวอย่างกลุ่มนี้มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นตนเอง กล้าคิดตัดสินใจ ปฏิภาณไหวพริบดี ชอบตามกระแสสังคม เช่น การแต่งกาย อุปนิสัย รักอิสระ สนุกสนาน ช่างเจรจา มีเพื่อนคบหาหลากหลายกลุ่ม

ตามใจตน บางคนมีลักษณะจะเอาอะไรก็ต้องเอามาให้ได้ ชอบทำอะไรทำหาย อยากเรียนรู้ทดลองในสิ่งที่ไม่เคยได้สัมผัสเมื่ออยู่กับพ่อแม่ ชอบท่องเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี นิยมความสุขสบายไม่ชอบงานลำบาก

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจยากจน การเลี้ยงดูค่อนข้างปล่อยปละละเลยเพราะหัวหน้าครอบครัวต่างมุ่งทำงานหาเงิน ส่งผลให้บุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันไป บางรายขาดความเชื่อมั่นตนเอง เก็บกดเก็บตัว หวาดระแวงไม่ค่อยให้ความไว้วางใจผู้อื่น แต่โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะมีความกล้าเชื่อมั่นตนเอง อุปนิสัย ค่อนข้างประหยัด คบหาเพื่อนน้อย อดทน ขยันทำงานหารายได้พิเศษเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียน

1.3 การส่งเสียรายได้ต่อเดือนสำหรับการศึกษาในสังคมเมือง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,000 - 30,000 บาท โดยมากจะมีรายได้ระหว่าง 12,000 - 25,000 บาท มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากครอบครัวฐานะยากจนที่ได้รับต่ำกว่า 10,000 บาท และต้องทำงานพิเศษส่งเสียตนเองให้ได้รับการศึกษาต่อเนื่อง ถ้ามีเงินเหลือจะส่งกลับบ้าน

2. ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ความรักและการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ผ่านประสบการณ์ความรักและการมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ เพิ่งเริ่มเรียนรู้เมื่อเข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสียสำหรับประเด็นค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบตะวันตกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเห็นว่าเป็นค่านิยมที่สังคมไทยโดย

ทั่วไปถือเป็นเรื่องปกติยอมรับได้ ทางด้านประเด็นพฤติกรรมทางเพศในระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสียส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมทางเพศแบบไม่พึงประสงค์ คือมีคู่นอนหลายคน (Multiple-sex Partners) ได้แก่ มีป่า/เสีย 1 ราย ควบคู่กับคนรักหรือชายอื่นๆ ที่ตนสนใจ เช่น พบกันในสถานบันเทิง มีเพียงส่วนน้อยที่มีป่า/เสียเพียงรายเดียวโดยไม่มีคนรักหรือชายอื่นๆ

3. ปัจจัยด้านสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย พบว่าสาเหตุหลักประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ บุคลิกภาพ อุปนิสัย ชอบกระทำความทำหาย ความสามารถ อยากทดลองเรียนรู้หาประสบการณ์ชีวิตแปลกใหม่ การติดเพื่อน ชอบเอาอย่างเลียนแบบเพื่อน และปัจจัยภายนอก แบ่งเป็นสาเหตุหลักและสาเหตุรอง โดยสาเหตุหลักได้แก่ การย้ายถิ่นฐาน เข้ามาอยู่หอพัก บ้านพัก คอนโด-มิเนียมตามลำพังหรืออยู่ร่วมห้องกับเพื่อน ห่างไกลจากการดูแลของพ่อแม่ จึงมีอิสระการคิดตัดสินใจตามการโน้มน้าวของอิทธิพลกลุ่มเพื่อน ผลประโยชน์ต่างตอบแทนสูงน่าสนใจ เช่น เงินเดือนประจำราว 20,000 - 50,000 บาท อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊คส์ โทรศัพท์มือถือราคาแพงทันสมัย สถานที่พักอาศัยคอนโดมิเนียม รถยนต์นั่งส่วนบุคคลโดยมากให้เป็นกรรมสิทธิ์ การท่องเที่ยวภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงคำรักษาพยาบาล เป็นต้น การคบหาสมาคมเพื่อนที่แตกต่างและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนร่วมที่พักอาศัย กลุ่มเพื่อนเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี เพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นตัวกลางนายหน้าค่าบริการทางเพศ เพื่อนร่วมอาชีพเสริมรายได้พิเศษ เช่น สาวพริตตี้

สาวเชียร์เบียร์ สาวนั้ดริงค์ เป็นต้น ที่สำคัญในทุกกลุ่มมีเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ยหรือเด็กเสี่ยเสี่ย เหมือนต้นแบบ (Idol) ที่แฝงกายอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชักนำให้เข้ามาในวงการเด็กป้า/เด็กเสี่ยและการสร้างกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการเป็นเด็กป้า/เด็กเสี่ยในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนในรูปแบบแฟชั่นของสังคมวัยรุ่น ด้วยการบอกเป็นทอดปากต่อปาก ส่วนสาเหตุรองที่ร่วมกันเสริมสร้างแรงผลักดันก้าวเข้ามาวงการนี้คือ อาชีพเสริมรายได้พิเศษ เช่น สาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนั้ดริงค์ ทำให้มีโอกาสพบปฏิสัมพันธ์ สร้างความเชื่อมั่นตนเองในการเจรจาต่อรองกับกลุ่มป้า/เสี่ยที่นิยมการมีเด็กป้า/เด็กเสี่ย และ ความต้องการที่พึงพิงทางใจให้คำปรึกษา ความรัก ความอบอุ่น มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าสู่วงการเด็กป้า/เด็กเสี่ยด้วยความรัก ความผูกพันที่มีต่อกัน

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างบางรายเมื่ออยู่กับป้า/เสี่ยด้วยระยะเวลายาวนาน ตั้งแต่ 1 ปีครึ่ง - 2 ปี ป้า/เสี่ยมีบุคลิกลักษณะคล้ายพ่อ คือ ให้ความรัก ความอบอุ่น คำปรึกษาความเอื้ออาทร ความจริงใจ มีการวางรากฐานทางอาชีพให้ เช่น เปิดร้านขายดอกไม้ รานขายเสื้อผ้า เครื่องประดับตกแต่งประเภทกิ๊ฟช้อป ร้านพิตเนส และร้านกาแฟ เบเกอร์รี่ ทำให้สัมพันธ์ภาพแปรเปลี่ยนสู่การมี ความรัก ความผูกพันทางอารมณ์ต่อกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความปรารถนาขอรับการติตราประทับจากสังคมว่า “เมียน้อย” หรือ “บ้านหลังที่...” ของป้า/เสี่ย ระหว่างและหลังจบการศึกษา

4. วิถีทาง/ขบวนการที่นำกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การเป็นเด็กป้า/เด็กเสี่ย ผลการศึกษาพบว่า

2 ขบวนการ คือ ผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหา และการติดต่อโดยตรง โดยมากผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหา ได้แก่ เพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ยในกลุ่มและเครือข่ายเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ยต่างสถาบันการศึกษาที่รู้จักกัน รองลงมาคือ เอเจนต์ นายหน้าที่มีสนิทสนมคุ้นเคย โดยเฉพาะเพื่อนนักศึกษาที่เป็นนายหน้ามีอาชีพและมีอสังหาริมทรัพย์ในกลุ่มที่คบหา สำหรับการติดต่อโดยตรง ผลการศึกษาพบว่าการติดต่อโดยตรงมี 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 นักศึกษาหญิงเป็นผู้ติดต่อป้า/เสี่ยโดยตรง เช่น นักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพริตตี้บางรายจะไปสรรหาป้า/เสี่ยด้วยตนเอง ในสถานบันเทิงหรือมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานคร

รูปแบบที่ 2 ป้า/เสี่ยเป็นผู้ติดต่อโดยตรง ซึ่งกรณีนี้ป้า/เสี่ยมีความประทับใจกลุ่มตัวอย่างบางรายเป็นพิเศษ จะคิดหากกลยุทธ์ (Tactics) นำนักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การเป็นเด็กป้า/เด็กเสี่ยของตน โดยมากมีความประสงค์ให้อยู่ในสถานภาพ “เมียน้อย” อย่างจริงจังระหว่างและจบการศึกษา

5. ปัญหาอุปสรรคสำคัญของนักศึกษาหญิงระหว่างอยู่ในสถานภาพเด็กป้า/เด็กเสี่ย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคสำคัญมากที่สุด คือ การปกปิดข้อมูลมิให้ผู้ปกครอง สังคมแวดล้อม ทราบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นี้โดยทำตัวเป็นปกติ รองลงมาคือ การจัดสรรเวลาให้ระหว่างป้า/เสี่ยและคนรัก ตามด้วยการติดตามสืบหาข้อมูลของภรรยาป้า/เสี่ย การแบ่งเงินให้คนรักใช้ การโทรศัพท์ติดตามบ่อยครั้งทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเสียสมาธิระหว่างศึกษา การดักดวงเรียกใช้บริการทำให้นักศึกษาหญิง

กลุ่มตัวอย่างบางรายไม่มีเวลาในการทบทวนบทเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างบางรายที่เพิ่งจบการศึกษา มีงานทำมั่นคง รายได้ดี มีคนรักหวังตั้งตนชีวิตใหม่ แต่ป่า/เสี้ยไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์

6. ด้านผลการเรียนระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสี้ย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รักษาระดับผลการเรียนเดิมไว้เสมอเพื่อไม่ให้ผู้ปกครองสงสัย โดยมากผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มีจำนวนมากที่สุด มีเพียงจำนวนน้อยที่ผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.51-4.00 นอกจากนี้พบว่าสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายมีผลการเรียนตกต่ำลงเพราะไม่ใส่ใจต่อการศึกษาใช้เวลาหมดเปลืองไปกับการทำงานเตรสถานบันเทิงยามราตรีกับค่านิยม “ชื้อปิ้ง กินดื่ม เทียว”

7. มุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเสี้ยในปัจจุบันและอนาคต ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะให้นักศึกษาหญิงรายอื่นเข้ามาวงการนี้ เพราะมันไม่ได้สบายตามที่กระแśc่านิยมฯ กล่าวอ้าง ชีวิตมีความทุกข์ รongลงมาคือ ถ้าป่า/เสี้ยรายปัจจุบันทอดทิ้งจะยังคงเสาะแสวงหารายใหม่และมีมุมมองว่าการมีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ตามด้วยการเปรียบเทียบผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับภายในกลุ่มเพื่อนเด็กป่า/เด็กเสี้ย หากพบว่าตนเองมีรายได้น้อยจะพยายามสรรหาป่า/เสี้ยที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าเดิม ส่วนมุมมองในอนาคตพบว่าโดยมากมีแนวคิด ว่าถ้าพบกับชายที่รักจริงยอมรับเบื้องหลังตนเองได้ มีความประสงค์เริ่มต้นสร้างชีวิตครอบครัวใหม่เช่นปกติในสังคม รongลงมาถ้าป่า/เสี้ยยังคงให้ผลประโยชน์เช่นนี้หลังจบ

การศึกษาจะยังคงสถานภาพการเป็นเด็กป่า/เด็กเสี้ย เพราะเห็นว่างานสบายรายได้ดี ตามด้วย ถ้าป่า/เสี้ยไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์ จะขอให้สรางความมั่นคงทางอาชีพด้วยการลงทุนเปิดกิจการส่วนตัวอย่างจริงจัง มีบ้างที่ใหม่มองว่า ด้วยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบันมีความเชื่อว่านักศึกษาหญิงจะเข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสี้ยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะแนวทางเลือกการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี้ย สามารถสรุปแนวคิด แบ่งออกเป็น 6 แนวทาง ดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 เป็นมาตรการเชิงรุกขั้นรุนแรง มีวัตถุประสงค์เพื่อสะกัดกั้น ระวัง ยับยั้งมิให้นักศึกษาหญิงรายอื่นๆ เข้ามาร่วงการเด็กป่า/เด็กเสี้ยเพิ่มขึ้น จำกัดขอบเขตของปัญหาไม่ให้ขยายวงกว้าง โดยมีแนวคิดการดำเนินงานดังนี้

1.1 เผยแพร่ข้อมูลด้านอันตรายของพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี้ยต่อสาธารณะผ่านระบบสื่อสารการประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะข้อเสีของการมีคู่นอนหลายคน (Multiplesex Partners) การติดเชื้อโรคเพศสัมพันธ์ การเกิดมะเร็งทางช่องคลอด และวงจรอิทธิพลอุบาทว์ “ลูกโซ่สามานย์” คือการที่นักศึกษาหญิงต้องการปลื้กตัวไปตั้งตนชีวิตใหม่กับคนรัก อาจพบอันตรายถึงชีวิตจากอิทธิพลของป่า/เสี้ยที่ได้ลงทุนไว้แล้ว ต้องการเอา ไว้ครอบครองแต่เพียงผู้เดียว

1.2 การบังคับใช้กฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา ควบคุมความประพฤติ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย

1.3 การตั้งหน่วยงานช่วยเหลือให้คำปรึกษา นักศึกษาหญิงที่ประสบปัญหาในระดับปัจเจกบุคคล โดยการหาปัจจัย สาเหตุที่แท้จริง เพื่อแก้ไข ป้องกันปัญหาให้ตรงจุด

1.4 การบังคับใช้กฎหมายค่าประเวณี แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องของ 3 ฝ่ายคือฝ่ายป่า/เสีย (อุปสงค์) ฝ่ายตัวกลางผู้เป็นธุระจัดหา และฝ่ายนักศึกษาหญิง (อุปทาน) ผู้ให้บริการทางเพศ

แนวทางที่ 2 มุ่งเน้นวางโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างมีศักยภาพ มั่นคง ยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เด็ก เยาวชน มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ปรับตัว อย่างรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม พลวัตท่ามกลางกระแสเทคโนโลยี ปัจเจกชน นิยมและระบบการบริโภควัตถุนิยม ตระหนัก ถึงคุณค่า สักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยมีแนวคิดดังนี้

2.1 การสร้างหลักสูตรภาคบังคับ พร้อมอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ครอบครัวศึกษา”

2.2 การสร้างหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการ ส่งเสริมพัฒนาอบรมจิตใจ ให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามคำสอนของศาสนาตนในทุกช่วงวัย

2.3 การสร้างเสริมกระบวนการคิด วิเคราะห์ปัญหาและการสรรหาแนวทางป้องกัน แก้ไขปัญหาในรูปแบบ How To ให้กับเด็กและเยาวชน ด้วยการสร้างหลักสูตรภาคบังคับ

แนวทางที่ 3 ขบวนการขับเคลื่อนสร้างจิตสำนึกต่อส่วนรวม และการบำเพ็ญประโยชน์

ต่อสาธารณะ ได้แก่

3.1 การเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน นักศึกษาได้มีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมในรูปแบบสภาเด็ก เยาวชนร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ เช่น แนวคิดการสร้างความร่วมมือในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน ที่เรียกว่า Corporate Social Responsibility หรือ CSR

3.2 ภาครัฐควรให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมของ เด็ก เยาวชน ให้มากขึ้น ตามนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

แนวทางที่ 4 การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำรงชีวิตประจำวันในวัยศึกษา โดยสร้างแบบแผนการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ประกอบการ และนักเรียน มีการนำองค์ความรู้และการฝึกปฏิบัติการ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยให้ผู้ปกครองเป็นต้นแบบอย่างการใช้ชีวิตแบบพอเพียง สามารถดำรงตนอย่างปลอดภัยท่ามกลางสังคมบริโภคนิยม

แนวทางที่ 5 การสร้างทัศนคติความเสมอภาคเท่าเทียมกันทางเพศ ด้วยการสร้างหลักสูตรการศึกษา เรื่องความเสมอภาคเท่าเทียมกันทางเพศตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงระดับผู้ใหญ่ เพื่อปรับกระบวนการคิดของผู้ชาย ให้ตระหนักถึงคุณค่าของผู้หญิงว่ามีใช้วัตถุทางเพศ และตัวผู้หญิงเองต้องเห็นคุณค่าในตนเองว่ามีความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ชาย พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็น การทำงานในฐานะผู้นำควบคู่กับผู้ชาย

แนวทางที่ 6 การปฏิรูปสื่อให้นำเสนออย่างสร้างสรรค์ วิธีการได้แก่ การขอความร่วมมือจากภาคสื่อต่างๆ กลั่นกรอง เนื้อหาการนำเสนอ การลดการสร้างภาพ “ผู้หญิงเสมือนวัตถุทางเพศ” ลดการสร้างค่านิยมฟุ่มเฟือยกับระบบบริโภควัฒนนิยม โดยเฉพาะสิ่งที่ช่วยเยาวชนให้เลียนแบบกิจกรรม “ซอปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว” ทำให้เด็กเยาวชน หรือนักศึกษา ต้องเสาะแสวงหาเงินด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การมีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิง เพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ในกิจกรรมเหล่านี้ สื่อควรนำเสนอข่าวที่สร้างสรรค์น่าบุคคล หรือเรื่องราวที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม หรือ การสร้างเสริมกิจกรรมในการดึงให้เด็ก เยาวชน ออกจากการกระทำพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

การอภิปรายผล

บทสรุปผลการศึกษารับทราบการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิงของนักศึกษาหญิง สามารถอภิปรายผลดังนี้

นักศึกษาหญิงซึ่งส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเดี่ยวที่มีบุตร 1-2 คน พ่อแม่ยังคงอยู่ด้วยกัน ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางจนถึงดี ลักษณะการเลี้ยงดูบุตรแบบตามใจและประชาธิปไตย ยังผลให้มีบุคลิกภาพและอุปนิสัย ที่เชื่อมั่นตนเอง กล้าคิดตัดสินใจ ตามใจตนเองบางรายจะเอาอะไรต้องเอาให้ได้ ชอบตามกระแสนิยมของสังคมแวดล้อม มีนิสัยฟุ่มเฟือย มนุษย์สัมพันธ์ดี ราเริงสนุกสนาน ติดกลุ่มเพื่อน ชอบท่องเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี ไม่ชอบทำงานหนัก รักความสะดวกสบาย

เมื่อย้ายถิ่น (Migration) จากภูมิลำเนาเดิมเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของสถาบัน

ภาครัฐหรือภาคเอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สถานที่อาศัยเป็นหอพัก คอนโดมิเนียม บ้านพักอยู่เขตความเจริญของกรุงเทพมหานคร โดยมีการพักอยู่ร่วมกับเพื่อนและอยู่เพียงลำพัง ขึ้นกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สำหรับรายได้ที่ครอบครัวส่งเสี่ยวราว 15,000 - 30,000 บาท ต่อเดือนไม่รวมค่าที่พักอาศัย มีหลายรายยังสร้างรายได้เสริมจากการเป็นสาวพริตตี้ ส่วนผู้มาจากครอบครัวฐานะยากจนจะมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ต้องทำงานอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สาว พริตตี้ สาวเชียร์เบียร์และสาวนั้ดริงค์ เพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ค่าการศึกษาเล่าเรียน ค่าที่พักอาศัย

เมื่อต้องห่างไกลจากการดูแลเอาใจใส่ของพ่อแม่ กลุ่มเพื่อนที่คบหา มีบทบาทอิทธิพลโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมกระทำตามกลุ่มและการยอมรับเข้ากลุ่ม (Identification) โดยพบว่ามีการคบหาสมาคมกลุ่มเพื่อนที่มีความหลากหลายแตกต่าง (Differential Association or friend circle) เช่น กลุ่มเพื่อนเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี กลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน กลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพเสริม เช่น พริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนั้ดริงค์ กลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเป็นตัวกลางจัดหาสาวค่าบริการทางเพศ กลุ่มเพื่อนเสพยา กลุ่มเพื่อนร่วมที่พักอาศัย ซึ่งพบว่าในทุกกลุ่มเพื่อนเหล่านี้มีนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเถิงแฝงตัวอยู่อย่างน้อย 1-2 คน เป็นต้นแบบ (Idol) ผู้ถ่ายทอดข้อมูล ชีวิตเด็กป่า/เด็กเถิงรวมถึงการใช้ชีวิตค่านิยม “ซอปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว” ผลจากการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อนนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเถิงทำให้ได้รับทราบเรื่อง ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนให้บริการ

ทางเพศแบบเพื่อนคู่นอนแก้ผ้า/เลีย (Individualistic exchange benefits) แบบประจำบุคคลมีมูลค่าสูง น่าสนใจ อาทิ เช่น เงินเดือนประจำราว 20,000 - 100,000 บาท พร้อมสถานที่พักอาศัย เช่น คอนโด-มิเนียม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊คส์ โทรศัพท์มือถือราคาแพงทันสมัย รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และการดูแลค่ารักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย เป็นต้น

ประกอบกับมีการสร้างกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเลียด้วยการบอกปากต่อปากเป็นทอดๆ ใหลายเป็นกระแสแฟชั่น (fashions) ของสังคมวัยรุ่นในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนในลักษณะเป็นสิ่งโก้เก๋ ท้าทายความสามารถ งานสบายรายได้ดี เสมือนการสร้างสิ่งเร้าแรงจูงใจทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลองหาประสบการณ์ชีวิตและยังได้เงิน วัตถุสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน อีกทั้งส่วนใหญ่ผ่านการมีคนรักและเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา มีค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์แบบเสรีตะวันตก นอกจากนี้บางรายยังมีคนรักที่มีความสัมพันธ์แนบแน่นอยู่ในขณะนั้น จึงตัดสินใจเอาอย่างเลียนแบบ (imitation) เพื่อนเข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเลีย ด้วยการแนะนำชักชวนและพาเข้าพบป่า/เลียของเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลีย รวมถึงเพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นนายหน้าฯ เช่น นักศึกษาสาวประเภทสองในกลุ่ม ทำให้เมื่อเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเลีย พบว่านักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศแบบมีคู่รักหลายคน (Multiplesex Partners) ซึ่งยังความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเพศสัมพันธ์อันตรายถึงชีวิต เช่น เอชไอวีเอดส์ ซิฟิลิสต์ กามโรคชนิดต่างๆ มะเร็งในช่องคลอดและปากมดลูก

นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงที่มีอาชีพเสริม

พิเศษ เช่น สาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนักร้องก็จะมีประสบการณ์เชี่ยวชาญด้านการปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ (Symbolic Interaction) เจรจาต่อรอง ได้รับเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่ง สถานที่ อุบายวิธีการเสาะแสวงหาป่า/เลียจากเพื่อนสาวร่วมอาชีพที่ตนปฏิสัมพันธ์และมีสถานภาพเป็นเด็กป่า/เด็กเลีย หลังจากนั้นจะเป็นผู้ติดต่อป่า/เลียโดยตรงส่วนมากสถานที่ไปเสาะหาเป็นสถานบันเทิงหรู เช่น ย่านทองหล่อ เอกมัย รัชดาภิเษก สุขุมวิท สีลม อาร์ซีเอ และถนนข้าวสาร ใ้ระยะเวลาการปฏิสัมพันธ์ศึกษาอุปนิสัยกันราวเกือบ 1 เดือนจึงมีการเจรจาผลประโยชน์ต่างตอบแทนแบบสัญญาใจ เมื่อทั้งสองฝ่ายพึงพอใจในข้อตกลงจึงมีการยอม รับเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเลีย

รูปแบบเด็กป่า/เด็กเลียที่พบในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1. รูปแบบมีการอุปถัมภ์ เลี้ยงดูลักษณะคล้ายเมียน้อย เมียเก็บซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของนักศึกษาหญิงผู้นิยมชีวิตเด็กป่า/เด็กเลีย 2. รูปแบบเพื่อนคู่นอนประจำบุคคลคล้ายโสเภณีชั้นสูงที่ไม่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ จะจ่ายค่าบริการทางเพศเป็นคราวไปโดยมากสนนราคาไม่กี่พันบาท จนถึงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบมากที่สุด 3. รูปแบบการยอมรับประทับตรา “เมียน้อย” ในระหว่างศึกษาและหลังจบการศึกษา ซึ่งกลุ่มนี้เกิดจากการติดต่อของป่า/เลียโดยตรงหลังจากมีความประทับใจตั้งแต่แรกพบนักศึกษาหญิง ได้ใช้พยายาม กลวิธีสร้างอุบาย เช่น หลอกว่าเป็นโสเภณี หมั่นดูแลเอาใจใส่ รับส่งประจำระหว่างการปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จนนักศึกษาหญิงเกิดความรักสร้างความผูกพันต่อกันด้วยระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นด้านการบริโภควัตถุนิยม ซึ่งเป็นสิ่งเร้าจูงใจทางสังคม

ทำให้นักศึกษาหญิงรายอื่นๆ ที่ขัดสนทางเศรษฐกิจ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจวัฒนธรรมจริยธรรมคุณธรรมศีลธรรมไม่เข้มแข็งต้องการเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ต่างตอบแทนรูปแบบนี้มากขึ้น ประกอบกับกระแสการสร้างความนิยมการเป็นเด็กป่า/เด็กเลื้อยในสถาบันอุดมศึกษามีความเข้มข้น จากผู้แสวงหาประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ต้องการหาสมาชิกเข้ากลุ่มให้มากขึ้นเพื่อแสดงว่าใครๆ เขาก็ทำกัน (Rationalization) เป็นการป้องกันปฏิกิริยาโต้ตอบเชิงลบของสังคมที่แสดงทัศนะว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนอาทิ เช่น นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.โยธิน แสงวดี (2551, บทสัมภาษณ์, 29 สิงหาคม) กล่าวเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (deviant behavior) แบบเฉพาะกลุ่ม

เมื่อปริมาณนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลื้อยเพิ่มสูงขึ้น ต่างมีการปฏิสังสรรค์จับกลุ่มรวมตัวกัน (Self Organization) ตั้งแต่กลุ่มขนาดเล็ก (bottom) ราว 2-3 คน สู่กลุ่มที่ใหญ่ขึ้น (up) ทั้งภายในและต่างสถาบันการศึกษา ทำให้มีขบวนการผุดบังเกิด (The Emergence Process) สร้างวัฒนธรรมย่อย (subculture) ของกลุ่มมีการสร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยเหลือด้านข้อมูลต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับการช่วยหาป่า/เลื้อยประเภท “ไฮโซตัวจริง” เมื่อประสบผลสำเร็จจะมีการเลี้ยงฉลองตอบแทนกัน ต่อมาพบว่า นักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเลื้อยรายใดผ่านการเรียนรู้ระบบตัวกลางรัฐจะจัดหามีภาวะผู้นำมนุษยสัมพันธ์ การเจรจาต่อรองเก่ง รู้จักกลุ่มป่า/เลื้อยมาก จะทำหน้าที่เป็นนายหน้าเมื่อสมัครเล่นหาป่า/เลื้อยให้กับเพื่อนนักศึกษาหญิงที่สนใจเป็นเด็กป่า/เด็กเลื้อย โดยค่าตอบแทนที่ได้รับแล้วแต่การตกลง นอก-

จากนั้นมีการพัฒนาสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจกับขบวนการหาเด็กให้นายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน

ภาคสังคมให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ฝ่ายป่า/เลื้อยว่า “เฒ่าหัวงู (dirty oldman)” หรือ “วัวแก่อยากกินหญ้าอ่อน” สำหรับฝ่ายนักศึกษาหญิงให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ว่า “เด็กป่าเด็กเลื้อยหรือเด็กเลื้อยเลียง” การปรากฏแสดงออกมาทางสังคมอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเลื้อยของนักศึกษาหญิงนี้ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของพัฒนาการคาบริการทางเพศที่ต้องการหลีกเลี่ยงการจับกุมของกฎหมายการคาประเวณีเด็ก ถือเป็นปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงระดับกลุ่มสังคมในด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนประเภทหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าภาคประชาสังคมปล่อยให้ปัญหานี้ขยายขอบข่ายสู่วงกว้างจนยกระดับสู่การเป็นปัญหาสาธารณะจะยากเกินกว่าการแก้ไข จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตัดไฟแต่ต้นลม หาแนวทางสะกัด ระงับยับยั้ง มิให้ปัญหาลุกลามสู่ระดับเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

ข้อจำกัดในการศึกษา

การหากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงรูปแบบที่ป่า/เลื้อยให้การอุปการะเลี้ยงดูมีความยากลำบากมากเพราะไม่มีใครปรารถนาจะเปิดเผยเรื่องราวของตน กลุ่มตัวอย่างที่เสียสละครั้งนี้ส่วนใหญ่จะมาจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนสูงทำให้ ลักษณะกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวฐานะเศรษฐกิจดีเป็นส่วนมาก ด้วยจุดแข็งงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบเจาะลึกทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทำให้ได้ข้อมูลที่ต่อเนื่องน่าเชื่อถือ

สามารถนำไปจัดทำรูปแบบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกัน แก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็ก เยาวชนไทย เช่น ปัญหาการบริการทางเพศ ปัญหาความตกต่ำด้านคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนไทย เป็นต้น เพราะจุดมุ่ง-

หมายของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ศึกษามานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ สัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10

เอกสารอ้างอิง

- ชลนภา อนุภูถ. (2550, 3 มีนาคม). จิตวิวัฒน์: ผู้ดบังเกิดต่างสู่น. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.). มติชน, หน้า 20.
- มาลี พฤษพงษ์สวัสดิ์, รศ. (2550). สิทธิความเป็นคนของผู้หญิงพันธุกรรมระหว่างประเทศกฎหมายและข้อถกเถียง. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินติ้งเอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.
- โยธิน แสงวดี. (2551, 22 สิงหาคม). กลยุทธ์มาตรการขั้นรุนแรง: ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียแบบเชิงรุก. สัมภาษณ์. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม .
- ศิริพร สะโครบานัค และ คณะ. (2546). การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็ก. กรุงเทพฯ: มูลนิธิผู้หญิง.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). ทฤษฎีสังคมวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 12 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์. (2544). นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอกซ์. กรุงเทพฯ: บริษัททีเค อินเตอร์พรีนท จำกัด.
- อมรวิษณุ นาคทรพรพ, และจุฬากรณ์ มาเสถียรพงศ์. (2550, 4 กุมภาพันธ์). การสังเคราะห์กรณีศึกษาในโครงการ Child Watch 157 กรณี ใน 53 จังหวัด. (บรรณาธิการ). ไทยโพสต์, หน้า 18.
- นักศึกษาเลิกขายตัวเลี้ยง โคนจับ แทนเป็นเมียเก็บเสีย. วันที่สืบค้น 13 ธันวาคม 2545, เข้าถึงได้จาก <http://www.tsu.ac.th/Services/tsuboard/boarddetail.asp?RoomID=A&QNO=021213165426> as
- Becker, H. S. (1963). *Outsiders: Studies in the Sociology of deviance*. New York: The Free Press.
- Edwin, H. S. (1982). *Principles of Criminology*. Chicago: University of Chicago Press.
- Lambert, M. E. (1972). *Human Deviance, Social Problems and Social Control*. (2nd ed.). Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall.
- McCool C. D. (1995). *Public Policy Theories, Models, and Concepts : An Anthology*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall.